

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

" LAATBLOEIER OP VRIJERSVOETEN "

KOMEDIE IN 3 BEDRIJVEN

VOOR

4 DAMES EN 3 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

ROLVERDELING:

Albert van Vlijmen	fabrikant en heer des huizes	50 jaar
Dora van Vlijmen	echtgenote van Albert	45 jaar
Hans van Vlijmen	student wiskunde en zoon	25 jaar
Robert Jansen	compagnon en minnaar van Dora	50 jaar
Karlijn Stel	meisje van kantoor en kamerbewoonster	23 jaar
Aghaat Stel	moeder van Karlijn	50 jaar
Ans	hulp in de huishouding	25 jaar

DE VERSCHILLENDE ROLLEN EN DE DAARBIJ BEHORENDE TYPES:

Albert van Vlijmen	Een succesvol zakenman die zeer overtuigd is van zijn mannelijke charmes en maar niet kan begrijpen dat zijn zoon Hans alleen maar aan zijn studie kan denken.
Dora van Vlijmen	Echtgenote van Albert. Een beetje naïef mens.
Hans van Vlijmen	De brildragende zoon van Albert en Dora. Studeert wiskunde aan de universiteit. Is heel verlegen wanneer er meisjes in zijn buurt komen. Heeft alleen maar oog voor zijn studie en heeft, volgens zijn vader, nog nooit een meisje van dichtbij gezien, laat staan gekust.
Robert Jansen	Compagnon van Albert. Tevens minnaar van Dora van Vlijmen.
Karlijn Stel	Een vrolijk, charmant meisje. Kantoormeisje en kamerbewoonster bij familie van Vlijmen.
Aghaat Stel	Moeder van Karlijn. Een praatziek - maar vooral niet-luisterend mens - die zich overal mee bemoeit en telkens de verkeerde conclusies trekt. Ze is een dame met stijl. Uitbundig in haar kleding en haar doen en laten. De rol moet met "schwung" worden gespeeld.
Ans	Hulp in de huishouding bij familie van Vlijmen. Niet op haar mondje gevallen.

KORTE INHOUD:

Op het kantoor van de firma van Vlijmen heeft Robert Jansen, compagnon van de directeur, Albert van Vlijmen, een meisje voor op kantoor aangenomen, de drieëntwintigjarige Karlijn Stel. Door omstandigheden is Karlijn, die bij een oudere dame in onderhuur is, gedwongen om te zien naar andere woonruimte. Jansen, vraagt derhalve zijn compagnon, of hij en zijn vrouw bereid zijn Karlijn tijdelijk een deel van hun achterhuis te verhuren.

De zoon des huizes, de verlegen, maar vooral meisjesschuwe wiskunde-student Hans, ziet de komst van de kamerbewoonster met gemengde gevoelens tegemoet.

Wanneer Aghaat Stel, de moeder van Karlijn, plotseling verschijnt, zich met de zaken van Albert bemoeit en verkeerde conclusies trekt en bovendien van plan is voorlopig te blijven, wordt het allemaal wel heel erg verwarrend.

Intussen besluiten Karlijn en Ans de verlegen Hans een beetje wegwijz te maken in de liefde.

DECOR:

Kamer in het huis van familie van Vlijmen.

Links en rechts zijn op- en afgangen.

Middenachter openslaande deuren die uitzicht geven op de tuin.

Huiskamerbar.

De kamer kan naar eigen idee worden ingericht.

EERSTE BEDRIJF

Zaterdag

TWEEDE BEDRIJF

Drie weken later

DERDE BEDRIJF

Enkele dagen later

Carl Slotboom

Abbekerk

2013

toneelslotboom@quicknet.nl

www.carlslotboom.nl

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat staat Albert aan de bar, in zijn ene hand een glas, in zijn andere hand de telefoon)

ALBERT Die order moet vandaag de deur nog uit... Wat zeg je?... Nou dan moet je maar een andere keer met je vriend gaan winkelen... Ja ik weet dat je daarvoor op je vrije zaterdag naar de zaak moet. Had dan gisteren beter opgelet... Nee, je hoeft de sleutel niet te halen, Boermans is op de zaak.... Ja...tot maandag. **(Verbreekt verbinding. Zegt boos tegen de telefoon)** Bovendien draag je lingerie van de concurrent!

(Hans komt op, verdiept in een studieboek) Ah, daar hebben we Einstein. Nou mijn zoon, hoe is het met A kwadraat?

HANS Hè? Oh eh... hallo vader. **(Gaat zitten)**

ALBERT Nou, hij herkent me tenminste nog. Zal ik je wat te drinken inschenken?

Een lekkere borrel?

HANS Vader je weet dat ik geen alcohol drink.

ALBERT Oh nee, mijn zoon drinkt geen alcohol. Een glas karnemelk dan maar?!

(Hans kijkt hem kwaad aan) Ach jongen, ik bedoel het niet kwaad, ik heb vandaag m'n dag gewoon niet. Ik had net die tuttebol van de Vries aan de telefoon, die zonodig met haar vriend moet winkelen, terwijl er gisteren al een dringende order de deur uit had gemoeten.

HANS Lingerie vader?

ALBERT Natuurlijk, wat dacht jij dan? Ik doe al dertig jaar in lingerie, denk je dat ik sinds vandaag een augurkenfabriek heb?! Ik moet er niet aan denken, augurken. Bah! Nee, dan lingerie! Vlijmens lingerie, dat streelt het oog, dat doet de harten sneller kloppen jongen **(Kijkt naar zijn zoon die weer in zijn boek verdiept is)** Maar jij hebt alleen maar oog voor je boeken. Geniet jij wel echt van het leven jongen?

HANS Wat zeg je vader?

ALBERT Niets... laat maar zitten. **(Neemt nog wat te drinken, intussen gaat Hans, zonder dat Albert dit merkt af)** Mijn hemel wat heb ik al een hoop mensen blij gemaakt met mijn lingerie. Weet jij bijvoorbeeld hoeveel vrouwen Vlijmens lingerie dragen?

DORA **(Komt op)** Heel veel en bij heel veel vrouwen heb jij dit persoonlijk gecontroleerd, nietwaar Albert?

ALBERT Niet overdrijven Dora, niet overdrijven.

DORA Tegen wie had je het trouwens?

ALBERT Tegen onze studiebol. **(Kijkt om zich heen)** Verrek, hij is weg. Dora ik vraag me af of die jongen wel geniet van de dingen die het leven te bieden heeft. Hij loopt de hele dag maar met z'n neus in de boeken, gaat nooit uit en is doorlopend verward. Een jongen van zijn leeftijd zou toch meer moeten genieten. Vrienden, meisjes, dansen, kroegjes. Neem mij nou, ik geniet bijvoorbeeld van...

DORA Vrouwen in lingerie.

ALBERT Ja! Eh... nee! Ik bedoel.

DORA Ik weet wat je bedoelt Albert.

ALBERT Kijk, mijn genieten is uitsluitend beroepshalve, dat kun je geen genieten noemen. Dat is gewoon eh... gewoon werk dus.

DORA **(Met een ondertoon)** Jaja...

ALBERT Heeft hij weleens een meisje gekust? Weet hij wel hoe een meisje er van dichtbij uitziet? Toen ik zo oud was als hij wist ik wel waar Abraham de mosterd haalde...

DORA Ja dat weten we en jij hebt al een hoop mosterd gehaald in je leven hè Albert?!

ALBERT **(Voor zichzelf)** Ik heb zo'n vermoeden dat dit gesprek de verkeerde kant op gaat. Ander onderwerp dus. **(Neemt de krant, terwijl Dora in een weekblad gaat zitten bladeren)** Overigens heeft Robert vorige week een meisje op de zaak aangenomen.

DORA Voor op kantoor ?

ALBERT Ja. Ik heb me niet met de sollicitatieprocedure bemoeid, Robert heeft dit geregeld. Verbazingwekkend toch dat die jongen nog nooit een meisje gekust heeft.

DORA Wie, Robert?

ALBERT Nee, ik bedoel Hans. Hoewel Robert Jansen me ook geen echte schuinsmarcheerder lijkt hoor.

DORA **(Kijkt een beetje hemels)** Hij ziet er wel heel erg goed uit.

ALBERT Dat kan wel zijn, maar het is toch vreemd dat een man van zijn leeftijd nog altijd vrijgezel is, vind je ook niet?

DORA Misschien wacht hij op de ware en heeft hij haar nog niet kunnen vinden. Misschien heeft hij ook helemaal geen zin om een vrouw aan zijn zijde te hebben en is hij wat men noemt een verstokte vrijgezel.

ALBERT Als Hans zo doorgaat blijft hij dat ook de rest van z'n leven.

DORA Laat die jongen toch, hij heeft met z'n studie voorlopig wel andere zorgen aan z'n hoofd. Moet hij dan zo nodig een meisje? Als hij afgestudeerd is komen de meisjes vanzelf wel.

ALBERT Toen ik zo oud was als...

DORA Ja die plaat kennen we nu zo langzamerhand wel, jij was geweldig Albert.

ALBERT Een echte tijger. Eigenlijk zou je die jongen wat moeten helpen, een zetje in z'n rug moeten geven. Op internet staan bijvoorbeeld ik weet niet hoeveel dating advertenties, daar moet...

DORA Hoe weet jij dat?

ALBERT Wat weet ik?

DORA Dat er zo veel dating advertenties op internet staan.

ALBERT Dat hoor je altijd. Ja toch?

DORA **(Met ondertoon)** Jaja...

ALBERT Hoe dan ook, daar moet toch wel iets voor die jongen tussen zitten? Tussen die dating advertenties bedoel ik.

DORA Hè Albert, hou nou eens op met je gezanik over een meisje voor Hans. Bemoei jij je nou maar met je ondergoed en laat die jongen het zelf uitzoeken.

ALBERT **(Ontzet)** Ondergoed???

DORA Ik weet het... lingerie. Het was maar een grapje.

ALBERT Ik zou hem misschien enige tips kunnen geven, wat vind je daar van?

DORA **(Met een zucht van vermoeidheid)** Ja Albert, het is goed.

ALBERT Lingerie van de concurrent, hoe is het in vredesnaam mogelijk?!

DORA Waar heb je het nú weer over?

ALBERT Over Marieke de Vries, van de afdeling verkoop. Stel je voor dat kind draagt lingerie van de concurrent.

DORA Hoe weet jij dat nou? Controleer je ook al lingerie van andere firma's?!

ALBERT Dat hoeft je niet te controleren, dat zie je aan de hele manier van bewegen. Geen gezicht. Maar om terug te komen op dat nieuwe kantoormeisje Er is echter een probleempje. Ze woont op kamers bij een oudere dame. Eergisteren is haar hospita plotseling opgenomen in het ziekenhuis en het ziet er naar uit dat ze van het ziekenhuis meteen doorgaat naar een verpleegtehuis. Dat meisje moet dus omzien naar andere woonruimte. Robert vroeg me of wij haar niet tijdelijk aan onderdak konden helpen, wij hebben immers de ruimte en...

DORA Omdat jij werk en privé altijd strikt gescheiden wenst te houden heb jij natuurlijk nee gezegd.

ALBERT Hoe kom je daar nu bij?... Ik bedoel eh... nee. Ik bedoel... ik heb geen nee gezegd. Ook geen ja trouwens, niet direct dan...

DORA Zeg nu eens wat je wél hebt gezegd Albert.

ALBERT Ik heb gezegd dat ik het eerst met jou wil bespreken. Bij deze dan hè? Een sherry schat?

DORA Waarom trekt ze niet bij Robert Jansen in, hij heeft ook de ruimte en woont nota-bene alleen.

ALBERT Dora je weet dat Robert heel erg op z'n privacy gesteld is en dat een kamerbewoonster hem bloednerveus zou maken.

DORA Ik ben anders ook heel erg op mijn privacy gesteld.

ALBERT Dat weet ik Dora, maar bij ons ligt de zaak toch heel anders als bij hem. Een kamerbewoonster zou bij ons in het achterhuis kunnen wonen, dat zelfs een eigen ingang heeft. Met andere woorden, we zouden haar niet eens hoeven te zien, wanneer we dat niet zouden willen. Bovendien is het maar voor tijdelijk, ze is op zoek naar een eigen flatje.

DORA Ik weet het niet Albert, ik wil er eerst eens over nadenken.

ALBERT Vanzelfsprekend Dora, vanzelfsprekend. Het zou niet goed zijn over één nacht ijs te gaan. **(Hans komt binnen)** Ah jongen, daar ben je. Ga zitten kerel, ga zitten. Ik heb groot nieuws. Wij, dat wil zeggen, je moeder en ik, gaan een kamer verhuren. **(Hans reageert niet, kijkt alleen maar)** Niet meteen zo enthousiast jongen.

HANS Kamer verhuren?

ALBERT Ja. **(Hans kijkt alleen maar)** Nou... wat zeg je daar van?

DORA Dat ik er eerst nog over na wilde denken Albert.

ALBERT Ja dat had je gezegd Dora, dat weet ik.

DORA Nou dan.

ALBERT Wat nou dan?

DORA Je loopt te hard van stapel, ik heb nog niet toegezegd.

HANS Waar heeft hij het over?

DORA Over een kantoormeisje dat door omstandigheden op zoek moet naar een andere woonruimte. Nu heeft je vader bedacht dat ze maar een kamer in het achterhuis moet krijgen.

HANS Een meisje?

ALBERT Ja jongen, een meisje. Je weet wel, zo'n ding van het andere geslacht. Jong, mooi, charmant.

DORA Je zei dat je haar nog niet had gezien.

ALBERT Dat heb ik ook niet. Maar volgens Robert is het een spetter.

DORA Een wat?

ALBERT Ik bedoel... nou ja, zoals mannen dat dan noemen hè. Zoals je moeder dus al zei is ze op zoek naar andere woonruimte en nu had ik gedacht...

HANS Dat ze hier maar moest wonen, dat had ik begrepen.

ALBERT Precies jongen, precies. Je kunt wel zien dat jij wiskunde studeert, want aan jouw logisch denkvermogen mankeert niets.

DORA Ik heb tegen je vader gezegd dat ik er eerst nog eens over na moet denken.

HANS Dat kan ik me voorstellen.

ALBERT Wel logisch blijven denken jongen.

DORA Ik weet het niet Albert, het is toch een inbreuk op onze privacy, besef je dat eigenlijk wel? Aan de andere kant is het vandaag de dag niet gemakkelijk woonruimte te vinden. Misschien zouden we het eerst eens op proef moeten proberen. Laten we zeggen een maand of zo. Als het ons dan niet bevalt moet ze alsnog uitzien naar andere woonruimte.

HANS Hoe oud is dat meisje?

ALBERT Twintig en ze heet Karlijn. Karlijn Stel.

DORA Toen ik zo oud was woonde ik nog bij m'n ouders thuis. Ik had destijds graag op mezelf gewoond. Goed Albert, laten we het dan maar doen. Maar zoals gezegd, eerst een maand op proef en ik wil goede afspraken.

ALBERT Je hebt helemaal gelijk Dora, goede en duidelijke afspraken. Vanmiddag komt ze kennismaken.

DORA Wat zeg je? Vanmiddag al?

ALBERT Kijk het is nu zaterdag. Vanmiddag komt ze kennis maken en morgen brengt ze haar spulletjes. Maandag moet er weer gewerkt worden.

DORA Ik krijg sterk de indruk dat alles al in kannen en kruiken is.

ALBERT Regeren is vooruitzien Dora. Nou, ik moet nog even naar de zaak. Tot straks. **(Albert af)**

HANS Dat is wat je noemt snel geregeld.

DORA Ja, je vader laat niet graag iemand in z'n hemd staan.

HANS Behalve wanneer het z'n eigen hemden zijn dan. Nou, ik ga maar weer eens naar boven, ik heb nog een hoop werk te doen.

ANS **(Komt op vanuit de keuken)** Mevrouw ik ga boodschappen doen. Heeft u nog iets bijzonders nodig?

DORA Nee Ans, alleen de boodschappen die op het briefje staan. Och ja, neem een paar gebakjes mee, we krijgen bezoek.

ANS Bezoek mevrouw?

DORA Min of meer Ans. Vanaf morgen verhuren we een gedeelte van het achterhuis.

ANS Een gedeelte van het achter... verhuren?

DORA Ja, op de zaak is een nieuw kantoormeisje komen werken dat wegens omstandigheden een andere woonruimte nodig heeft. Vandaar.

ANS Oh, vandaar... enne... weet uw zoon hiervan?

DORA Hans? Maar natuurlijk weet Hans hiervan.

ANS En wat zei hij?

DORA Wat zou hij moeten zeggen?

ANS Nou mevrouw, Hans is, veroorlooft u mij dat ik het zeg, anders niet zo gesteld op meisjes dacht ik zo. Hij krijgt al een rood hoofd wanneer hij mij ziet en nu ben ik nog maar de hulp.

DORA Ach, Hans is gewoon een laatbloeier.

ANS Als u het zegt mevrouw. Nou, dan ga ik de boodschappen maar doen. Tot straks.

DORA Ja eh... dag Ans **(Ans gaat af. Dora roept haar na in de deuropening)** Oh, en vergeet de gebakjes niet. Begint Ans nu ook al te zeuren over het liefdesleven van Hans. Die jongen is gewoon een beetje verlegen, dat is alles. Misschien moet hij gewoon even een zetje hebben. O jee, ik lijk Albert wel. Nou, ik ga maar eens in de tuin aan het werk. **(Gaat af door de tuindeuren)**

HANS **(Komt op)** Zeg moeder, ik heb nog eens nagedacht over die kamerbewoonster...

ANS **(Komt gelijktijdig vanuit de keuken op)** Mevrouw, hoeveel gebakjes moeten er nu precies...

HANS Oh... dag eh... Ans. Weet jij waar mijn moeder is?

ANS Nee, ik zocht haar ook al, zo-even was ze hier nog. Ze vroeg me of ik gebakjes wilde halen in verband met de nieuwe huisgenote, ik weet alleen niet hoeveel.

HANS **(Gaat zitten)** Geen huisgenote, maar een kamerbewoonster en dat is heel wat anders.

ANS Huisgenote of kamerbewoonster, mij is het om het even. Het gaat mij om de gebakjes. **(Gaat naast Hans zitten, die onwillekeurig een stukje opzij schuift en zich heel erg verdiept in zijn studieboek)** Zeg, wat vind jij er eigenlijk van?

HANS Waarvan? Van die gebakjes?

ANS Nee tompouce! Van dat meisje dat hier komt wonen natuurlijk! Ik bedoel, het is toch een hele verandering, zo maar in ene in je huis.

HANS Och...

ANS Is dat alles wat je te zeggen hebt?

HANS Ach...

ANS Nou dat is in ieder geval al een heel stuk duidelijker, daar kan ik me meteen al veel meer bij voorstellen. **(Bekijkt Hans van top tot teen)** Zeg, luister eens, kijk jij eigenlijk weleens naar meisjes?

HANS **(Schrikt)** Eh... ikke?

ANS Ja, ikke.

HANS Och...

ANS Nee dus. Die indruk had ik al. Het enige waar jij naar kijkt zijn die geleerde boeken van je. Wat staat daar eigenlijk in?

HANS Nou eh... formules en zo...

ANS Formules? Laat eens zien. **(Neemt hem het boek uit handen)** Hemeltjelief! **(Geeft het boek weer terug)** Mij te ingewikkeld deze formules. Ik heb mijn eigen formules. Ze zijn een stuk eenvoudiger en beslist niet zo saai.

HANS Wat zijn dat dan voor formules?

ANS **(Lacht)** Nou, hele simpele hoor, maar met een enórmte uitwerking, dat kan ik je verzekeren. Let op, dan zal ik je er één leren. **(Schuift dichter naar hem toe. Ze slaat haar arm om Hans zijn schouder, die in de hoek, op het puntje van de bank gaat zitten. Ans komt met haar gezicht nu vlak bij het zijne. Op dat moment komt Dora binnen).**

DORA Ans!

ANS **(Staat zo plotseling op, dat Hans daardoor van de bank valt)** Ja mevrouw?

DORA Ik dacht dat jij boodschappen zou doen?

ANS Ja mevrouw, ik was ook al onderweg. Dat wil zeggen, bijna dan, want ik wist niet hoeveel gebakjes u nu precies wilde hebben. Ik was naar u op zoek en toen trof ik Hans die problemen met zijn formules had. Ik heb hem even geholpen, dat is alles.

DORA Geholpen? Jij?

ANS **(Heeft zich volledig hersteld)** Ja mevrouw. Ik dacht, kom laat ik mij eens over die formules buigen, zo moeilijk kan dat allemaal niet zijn.

DORA **(Stomverbaasd)** Oh... juist ja... en eh... zijn jullie eruit gekomen?

ANS Nou dat niet direct mevrouw. Ik was al wel een stuk gevorderd, dat wel, maar toen kwam u net binnen.

DORA Oh wat spijtig nou toch.

ANS Dat kunt u wel zeggen mevrouw. Hoeveel gebakjes had u nou willen hebben?

DORA Neem er maar tien mee Ans.

ANS Tien?! Tien gebakjes voor één kamerbewoonster? Of komt ze met personeel? Nou ik ga dan maar. **(Tegen Hans)** Ik zal voor jou een lekkere grote tompouce meenemen. Daa-haag.

HANS Eh ja... dag poes... **(Schrikt er zelf van)** oh ik eh... **(Ans af)**

DORA Hans, hoe noemde jij Ans zo-even???

HANS Ik? Ik weet het niet moeder. Ik ben wat in de war, ik ga maar weer eens naar m'n kamer, ik moet nog erg veel doen. **(Hans snel af, vergeet zijn boek)**

DORA Ach die arme jongen, hij is echt in de war, nou vergeet hij z'n boek ook nog. **(Pakt het boek om het aan Hans te brengen. Wordt nieuwsgierig en slaat het open)** Mijn hemel wat ingewikkeld. **(Kijkt op van het boek)** Wat zei Ans nou? Ze had hem geholpen bij zijn formules? **(Kijkt weer in het boek)** Goeie genade, dat is niet mis. Wie had dat gedacht! Dat had ik nooit achter haar gezocht. **(Legt het boek weer terug op de bank en gaat af)**

ALBERT **(Komt op, gevolgd Karlijn Stel)** Zo Karlijn, ga eerst maar even zitten, dan zal ik intussen kijken waar mijn vrouw is. **(Albert gaat af door de tuindeuren, Karlijn gaat zitten, neemt het studieboek en kijkt erin)**

HANS **(Komt op)** Oh eh... neem me niet kwalijk.

KARLIJN **(Staat op)** Oh, jij bent zeker de zoon. **(Steekt haar hand uit)** Hallo, ik ben Karlijn Stel, jullie kamerbewoonster.

HANS **(Helemaal onder de indruk. Wanneer Karlijn zijn hand loslaat, houdt Hans nog altijd zijn arm naar voren gestrekt)** Oh eh... ja... ik eh... ik ben de zoon, ik bedoel... Hans.

KARLIJN Is dat studieboek van jou?

HANS Ja, dat zocht ik. Hoe kom jij er aan?

KARLIJN Nou, dat lag gewoon hier op de bank. Hier, alsjeblieft. Je vader vertelde me dat je wiskunde studeert aan de universiteit. Moeilijk zeker? **(Hans heeft nog altijd zijn arm gestrekt)** Je kunt overigens je arm wel laten

zakken.

HANS Oh ja... natuurlijk. Moeilijk? Och, valt wel mee.

KARLIJN Lijkt me zo'n saaie studie. Het boek staat vol met formules. Moet je die allemaal uit je hoofd leren?

HANS Ja... Zeg wacht eens even... jij bent toch ook niet van plan me te helpen met die formules?!

KARLIJN Helpen? Ik? Nee hoor, wiskunde en ik dat zijn twee verschillende werelden. Nee, op dat punt moet ik je echt teleurstellen.

HANS **(Met een zucht)** Godzijdank !

ALBERT **(Komt door de tuindeuren weer binnen)** Ach, jullie hebben al kennis met elkaar gemaakt. Ja, Karlijn, dit is nu mijn zoon waar ik je onderweg al over vertelde. Knappe kop hoor, studeert wiskunde zoals ik al zei. **(Terzijde tegen Karlijn)** En onder ons gezegd, een charmeur van de bovenste plank.

HANS Vader, doe me een lol.

ALBERT Niet zo bescheiden jongen. Weet je wat, als jij Karlijn nu eens rondleidt door het huis en haar koffer naar het achterhuis draagt, dan kijk ik nog eens een keer waar je moeder is. Ik kon haar zo-even niet vinden.

HANS Rondleiden... wie... ik ?

ALBERT Ja natuurlijk jongen, wie zou zo'n charmante jongedame nou niet willen rondleiden?

HANS Vader, alsjeblieft!

ALBERT Zo mag ik het horen jongen. Nou ik ga je moeder weer zoeken. Veel plezier hè. **(Albert geeft zijn zoon een klap op zijn schouder, die daardoor tegen Karlijn aan valt en tegen haar aan blijft hangen)** Wat zei ik? Een echte charmeur. **(Albert af door de tuindeuren. Hans staat weer op eigen benen)**

KARLIJN **(Als Hans aarzelt)** Nou, zullen we dan maar?

HANS Ja, eh... goed... **(Gaan allebei af)**

ALBERT **(Komt tegelijkertijd met Dora op. Ieder van een kant)** Ah, daar ben je Dora. Nou, het is geregeld hoor, ze is gearriveerd.

DORA Over wie heb je het in hemelsnaam?

ALBERT Over onze kamerbewoonster natuurlijk. Een leuk, charmant ding. Hans laat haar het huis zien.

DORA Heb je al afspraken met haar gemaakt. Ik bedoel, heb je haar al het één en ander verteld, over die maand op proef bijvoorbeeld?

ALBERT Alles is geregeld Dora, dat kun je rustig aan mij overlaten, dat weet je. Zo, en nu ben ik hard aan een borrel toe. Jij ook?

DORA Nee, ik wacht tot Ans met de boodschappen terugkomt, dan drinken we thee met een gebakje.

ALBERT Thee met gebak? Waar hebben we dat aan te danken?

DORA Nou als welkom voor onze nieuwe gaste.

ALBERT Dat is bijzonder attent van je.

DORA Er is iets dat ik even met je moet bespreken Albert. Vind jij ook niet dat Ans zo langzamerhand eens aan salarisverhoging toe is?

ALBERT Nee, dat vind ik niet.

DORA Albert, het kind is al meer dan een jaar bij ons in dienst. Ze doet haar werk uitstekend en heeft nog altijd hetzelfde salaris als bij haar aanstelling. Heeft ze om verhoging gevraagd dan?

ALBERT Dat nou niet direct.

DORA Mooi zo, geen slapende honden wakker maken.

ALBERT Ik dacht zo bij mezelf wanneer we haar een kleine verhoging geven, zou het mes weleens aan twee kanten kunnen snijden.

DORA Hoe bedoel je?

ALBERT Ans, lieve Albert, is een w-i-s-k-u-n-d-i-g genie.

DORA Een wat?!

ALBERT Een wiskundig genie Albert.

DORA Oh, ik dacht even dat je wiskundig genie zei.

DORA Had jij dat nou achter haar gezocht?

ALBERT Alles! Behalve dat.

DORA Toen ik net in de kamer kwam, zat ze samen met Hans op de bank. Wat denk je dat ze aan het doen waren?

ALBERT Bij iedere andere jongeman zou ik het direct weten, bij Hans heb ik geen flauw idee.

DORA Ze hielp Hans bij het oplossen van een wiskundig vraagstuk en ik had het idee dat ze dit zéér kundig deed.

ALBERT Meen je dat nou?

DORA Ze waren er nog niet helemaal uit toen ik binnenkwam, maar de oplossing lag binnen handbereik, dat was aan alles te merken. De formules die in het studieboek staan schijnen voor Ans een peuleschilletje te zijn Albert.

ALBERT Nou breekt m'n klomp.

DORA En nu heb ik zo gedacht, als we Ans nu eens een kleine salarisverhoging geven. Je weet nooit of Hans haar raad nog eens nodig zal hebben in de nabije toekomst. De studie wordt er niet makkelijker op en het is handig wanneer je iemand in je naaste omgeving hebt voor wie dergelijke vraagstukken eenvoudig op te lossen zijn. Vandaar.

ALBERT **(Nog steeds uiterst verbaasd)** Vandaar.

DORA Vandaar Albert, begrijp je nu waar ik naar toe wil?

ALBERT Ik begrijp het Dora. Wat ik echter niet begrijp is dat een meisje met zoveel kennis een betrekking als hulp in de huishouding aanneemt.

DORA De mens is en blijft een raadsel Albert.

ALBERT Dat blijkt wel weer.

DORA Wie weet wat voor reden ze heeft om als hulp in de huishouding te gaan werken. Misschien is er wel iets gebeurd in haar jeugd, misschien heeft ze wel een trauma opgelopen...

ALBERT Van die wiskunde?

DORA Een trauma, ja, dat zal het zijn.

ALBERT Dat is wel een hele snelle conclusie.

DORA Hoe dan ook, het lijkt me het beste dat we er voorlopig niet over praten, het zou pijnlijk voor haar kunnen zijn.

ALBERT Ik begrijp het Dora, ik begrijp het volkomen. Van mijn kant, geen woord.

DORA Prachtig Albert. Ik zal het verder wel regelen.

ALBERT Doe dat Dora. Een wiskundig genie, hoe is het mogelijk?!

DORA Zoals ik al zei, de mens...

ALBERT Is en blijft een raadsel, dat had je al gezegd ja.

DORA Dat kun je wel zeggen. Zo en nu hoop ik dat ze gauw thuiskomt want ik heb zin in thee.

ALBERT Zou je dat nu wel doen Dora?

DORA Wat bedoel je?

ALBERT Nou ik bedoel, zou je haar nu wel thee laten zetten? Ik bedoel, kunnen we verlangen dat een wiskundig genie een pot thee voor ons maakt?

DORA Ze heeft zelf de keuze gemaakt om als hulp in de huishouding te gaan werken Albert. Bovendien zal dit haar manier zijn om haar trauma's te verwerken. We mogen haar niet het gevoel geven dat we haar keuze niet respecteren.

ALBERT Ik weet het niet...

ANS **(Komt op)** Zo mevrouw, de boodschappen zijn gedaan. De kassière vergiste zich en rekende tien euro teveel. Maar goed dat ik altijd het kassabonnetje even nakijk, anders was u er toch mooi bij in geschoten en een tientje is niet niks. Ja rekenen is altijd m'n sterkste kant geweest. **(Dora kijkt Albert betekenisvol aan)**

DORA Ik moet even met je praten Ans. Kom eens naast me zitten.

ANS Ojee, toch niets ernstigs hoop ik?

DORA Mijn man en ik hebben je wat te zeggen.

ALBERT **(Voor zichzelf)** En ik mocht me er verder niet mee bemoeien...

DORA Ans, mijn man en ik hebben besloten dat je maar eens salarisverhoging

moest hebben.

ANS Salarisverhoging? Meent u dat nou?

DORA Het komt je toe Ans. Je doet je werk altijd naar behoren en wij vinden dat dit beloond mag worden. Nou wat zeg je er van?

ANS Nou eh... nou eh, eigenlijk niks mevrouw. Ik weet niet zo goed wat ik moet zeggen.

DORA Ach Albert, zou jij de boodschappen even op willen ruimen?

ALBERT Krijg nou wat...

ANS **(Wil opstaan)** Dat doe ik.

DORA Nee Ans, blijf jij nu maar eens rustig zitten. Je zult wel vermoeid zijn, het is altijd zo druk in die winkels op zaterdag. Ach Albert en zet dan meteen even een pot thee, wil je?

ALBERT De mens is en blijft... enzovoort enzovoort. **(Albert af)**

ANS Mevrouw, dat daarnet met uw zoon hè, daar moet u niets van denken hoor, dat was niets bijzonders.

DORA Ans ik begrijp alles en ik kan me voorstellen dat het pijnlijk voor je is, maar mijn zegen heb je hoor. Ik ben allang blij wanneer je Hans zo nu en dan eens de helpende hand biedt. Hij is te verlegen om er zelf naar te vragen. Je gaat je gang dus maar.

ANS **(Verbaasd)** U bedoelt...?

DORA Ja Ans, ik bedoel.

ANS **(Sullig)** Gôh...

DORA Ga er maar flink tegenaan, dat zal hem goed doen.

ANS **(Verbaasd)** Er eh... er flink tegen aan gaan?

DORA Aanpakken die hap, om het zo maar eens uit te drukken.

ANS Ik eh... ik geloof dat ik meneer maar even ga helpen met de thee mevrouw.

DORA Zoals je wilt en niet vergeten, mijn zegen heb je hoor.

ANS Ja mevrouw, goed mevrouw. **(Ans af)**

DORA Dora, dat heb je prachtig opgelost.

ALBERT **(Albert komt uit de keuken)** Zo, de boodschappen heb ik opgeruimd, maar Ans staat er op om zelf thee te zetten. Vind je overigens niet dat je de zaak wat overdrijft Dora? Ik bedoel, ze kan dan wel een knappe kop hebben, maar ze blijft tenslotte toch de hulp en zoals je voorheen zelf al zei, we moeten deze keuze respecteren.

DORA Albert, wat heb je toch weinig mensenkennis. Genieën zijn bijzonder gevoelige mensen, ik voel dat aan. Bovendien is Ans ook een vrouw, net als ik. Hoe ze dat in die winkel heeft opgelost met die tien euro! Die had dat in één oogopslag gezien natuurlijk. Nee, Albert, aan dit meisje kunnen we - en dan bedoel ik Hans natuurlijk - nog heel veel plezier beleven. **(Hans en Karlijn op)**

ALBERT Ah, daar hebben we het jonge stel. En jongen hoe was het nu om zo'n charmante jongedame te mogen rondleiden.

HANS Vader, alsjeblieft.

ALBERT Karlijn, mag ik je voorstellen aan mijn vrouw?

KARLIJN **(Geeft Dora een hand)** Dag mevrouw, ik ben Karlijn. Ik wil u bedanken dat ik voorlopig in het achterhuis mag wonen.

DORA Welkom Karlijn. Mijn man heeft al het één en ander met je doorgesproken vertelde hij mij.

KARLIJN Doorgesproken mevrouw?

ALBERT **(Snel)** Ja Dora, dat is allemaal in orde, maak je geen zorgen.

DORA Fijn, dan zal ik Ans vragen of de thee klaar is. **(Dora af in de keuken)**

ALBERT Zo jongelui, maak het je gemakkelijk. Ga lekker zitten. **(Heel dicht bij Hans zijn oor. Met een vette knipoog)** Hééééé dicht bij elkaar. De jeugd bij de jeugd zal ik maar zeggen. **(Karlijn gaat op de bank zitten en tegelijkertijd duwt Albert zijn zoon naast haar. Hans valt tegen Karlijn aan)**

HANS Vader!

ALBERT Zo Karlijn en hoe bevalt het nieuwe onderkomen? Alles naar wens?
KARLIJN Geweldig meneer van Vlijmen. Ik heb me werkelijk zorgen gemaakt of ik op zo'n korte termijn een andere woonruimte zou kunnen vinden.

DORA **(Dora op, gevolgd door Ans die thee en gebak bij zich heeft)** Zo... daar is de thee... met gebak. Ans mag ik je even voorstellen? Dit is Karlijn. Karlijn, dit is Ans, onze hulp in de huishouding. Een echt genie. **(De beide meisjes geven elkaar een hand)**

ANS Nou mevrouw... een genie.

DORA Niet zo bescheiden Ans, niet zo bescheiden.

ANS U redt het verder zelf wel hè ? Dan ga ik maar weer eens naar de keuken.

DORA Naar de keuken?

ANS Ja mevrouw, voor het avondeten zorgen.

DORA Nee Ans, we gaan eerst theedrinken en jij hoort daarbij.

ANS Maar mevrouw... het avondeten...

DORA Niks te maren Ans, vanavond kook ik!

ANS **(Stomverbaasd)** Goed mevrouw...

ALBERT **(Is het niet eens met de gang van zaken)** Dora zou ik je even kunnen spreken?!

DORA Nee Albert, nu niet. Weet je, het lijkt me een goed idee wanneer jij de aardappels gaat schillen.

ALBERT De aardap...??? Ik wou dat ik ook had gestudeerd.

DOEK

TWEEDE BEDRIJF:

(Als het doek opgaat is er niemand in de kamer. Na enkele ogenblikken wordt er geklopt en komt Karlijn op)

KARLIJN Mevrouw van Vlijmen? **(Ans komt op)** Hoi Ans, weet jij waar mevrouw van Vlijmen is?

ANS Die is een stukje fietsen.

KARLIJN Hoe is het met meneer van Vlijmen?

ANS Hij ligt te rillen van de kou en hij zegt dat hij koorts heeft. Gewoon een griepje, meer niet, over een paar dagen weer helemaal beter. Mannen dramatiseren altijd in hoge mate, ze zijn meteen dood- en doodziek.

KARLIJN Toch moet je ook met een griepje voorzichtig zijn Ans.

ANS Ja, mijn tante is er aan overleden en die was pas zevenennegentig.

KARLIJN Weet je Ans, nu woon ik hier toch pas drie weken en wil je wel geloven dat ik me hier al helemaal thuis voel?

ANS Ja en meteen al een vrije dag.

KARLIJN Ook dat. Nee, het is alsof ik deze mensen al jaren ken. Alleen van die Hans krijg ik geen hoogte. Wat is dat eigenlijk voor jongen?

ANS Daar vraag je me wat. Nu ben ik al meer dan een jaar hier in dienst en zelfs ik heb nog geen hoogte van hem kunnen krijgen. En als ik geen hoogte van jongens kan krijgen wil dat heel wat zeggen. Hij is gewoon als de dood voor het andere geslacht. Als je maar naar hem kijkt zakt hij van ellende zowat door de grond. De enige interesse die hij heeft is zijn wiskunde. Cijfertjes en berekeningen.

KARLIJN Je zou zo'n jongen eigenlijk een beetje moeten helpen.

ANS Met z'n wiskunde?

KARLIJN Ben je gek! Nee, om zijn angst voor vrouwen te overwinnen.

ANS Volgens mij is dat onbegonnen werk, zonde van de tijd.

KARLIJN Dat weet ik zo net nog niet.

ANS En hoe zou je dat aan willen pakken?

KARLIJN Door een beetje aandacht aan hem te schenken. Vrouwelijke aandacht dan wel te verstaan.

ANS Vertel.

KARLIJN We zouden om te beginnen een beetje met hem kunnen flirten.

ANS Daar was ik al mee begonnen en de arme ziel wist niet waar hij het zoeken moest.

KARLIJN Niet te veel in één keer natuurlijk. Heel langzaam, stapje voor stapje.

ANS Weet je, ik had een paar weken geleden zo'n vreemd gesprek met mevrouw. Wat ze precies bedoelde weet ik niet, maar ik kreeg het idee dat ze het wel prettig zou vinden wanneer ik eens wat meer aandacht aan haar zoon zou besteden.

KARLIJN Nou, wat let ons dan. Doe je mee?

ANS Natuurlijk doe ik mee, helemaal te gek gewoon.

KARLIJN Fantastisch! Maar je weet het, stapje voor stapje en niet overdrijven.

ANS Stapje voor stapje, langzaam ontdooien. **(Staat op)** Ik ga de patiënt nog maar eens een kopje thee brengen. Mevrouw zal zo wel terugkomen van haar fietstocht.

KARLIJN **(Staat ook op)** Ans, bedankt voor de thee. Ik ga weer eens naar m'n eigen afdeling. Ik moet nodig m'n kamer opruimen en ik wilde ook nog even gaan zwemmen. Ik zie je. **(Ans en Karlijn af. Het toneel is een ogenblik leeg. Dan gaat de bel van de voordeur. Ans komt op en loopt door de kamer naar de andere deur. Even later komt Ans terug in gezelschap van een dame: Aghaat Stel, de moeder van Karlijn. Ze heeft een koffer bij zich)**

AGHAAT En nu dacht ik zo bij mijzelf, ik dacht kom Aghaat, pak de trein en ga op bezoek bij je dochter Karlijn. En daar ben ik dan hè?

ANS **(Bekijkt Aghaat van top tot teen)** Ja, daar bent u dan. **(Wijst op de koffer)** Bent u op doorreis?

AGHAAT Op doorreis, welnee mijn lieve kind, hoe kom je daar nu bij? **(Ziet dat Ans naar haar koffer kijkt)** Oh, vanwege die koffer. Nee hoor, mijn reis is hier ten einde. Ik ben van plan een paar dagen bij mijn dochter te blijven. Ze vertelde me dat ze een heel achterhuis tot haar beschikking heeft. Nou, en daar zal best een plekje voor mij gecreëerd kunnen worden dacht ik zo te denken nietwaar? Nee, ik blijf hier heerlijk een paar dagen logeren. Wat een verrassing niet? Karlijn zal opkijken, ze zal niet weten wat haar overkomt!

ANS Dat lijkt mij ook mevrouw.

AGHAAT Dat dacht ik ook zo te denken nietwaar?

ANS Als u hier een ogenblik wilt wachten, dan zal ik uw dochter waarschuwen dat u er bent.

AGHAAT Doe dat kind, doe dat. Doe maar rustig aan hoor, ik heb een zéé van tijd, geen mens die thuis op me wacht. **(Ans gaat af. Aghaat loopt naar de tuindeuren)** Oh, wat een bééédige tuin, ééénig gewoon. **(Stapt kordaat de tuin in en verdwijnt uit het zicht)**

DORA **(Komt op)** Zo, dat was een heerlijke fietstocht, jammer dat Hans niet mee wilde. De buitenlucht zou zo goed voor hem zijn, hij zit maar met zijn neus in de boeken.

ROBERT **(Robert Jansen steekt zijn hoofd om de tuindeur)** Psssst... Dora...

DORA **(Geschrokken)** Mijn hemel, Robert, wat doe jij hier?

ROBERT Ik moest je gewoon even zien Dora en aangezien ik toch in de buurt moest zijn... Ligt Albert in bed?

DORA Ja, hij voelde zich zo beroerd dat hij vanmorgen niet eens z'n bed is uitgekomen. Robert, heeft niemand je gezien?

ROBERT Ik geloof het niet. Kom hier! **(Omarmt Dora plotseling)**

DORA Robert, als er iemand komt...

ROBERT Er is nog nooit iemand binnengekomen wanneer wij bij elkaar waren Doortje. **(Kussen elkaar. Op dat moment verschijnt Aghaat in de tuindeuren)**

AGHAAT Wat een bééédige tuin, gewoonweg ééénig. **(Ziet Robert en Dora, die elkaar verschrikt loslaten)** Ach, laat u zich vooral niet storen. Gaat u rustig door, want wat is mooier dan de liefde dacht ik zo te denken nietwaar?

DORA Wie bent u? Hoe komt u hier binnen?

AGHAAT Door de tuindeur dacht ik zo te denken nietwaar. En wie bent u als ik vragen mag?

DORA Mevrouw van Vlijmen.

AGHAAT **(Geeft Dora een hand)** Wat leuk u te ontmoeten mevrouw van Vlijmen. En dan is dit natuurlijk meneer van Vlijmen. **(Geeft Robert een hand)**

DORA Nou eh... mevrouw... het is eh...

AGHAAT Aghaat. Aghaat Stel is de naam. Wat enig u hier beide aan te treffen in een, ik mag wel zeggen, bijzonder karakteristieke houding. Bééédig gewoon.

DORA Ik eh... ik bedoel wij eh... ik kan het uitleggen...

AGHAAT U bent mij toch geen verklaring schuldig mevrouw, bovendien hoeft u niets uit te leggen, het was duidelijk genoeg.

DORA Ja maar dat is het nu juist.

AGHAAT Natuurlijk, dat begrijp ik best. Ik ben ook jong geweest. Heerlijk om na zo'n lang huwelijksleven nog zo verliefd te zijn. Helaas heeft mijn huwelijk maar heel kort geduurd. Mijn man is twee jaar na ons trouwen sigaretten gaan halen en ik heb hem sindsdien niet meer gezien. Weet u dat ik daar nu helemaal niets van begrijp?

ROBERT **(Terzijde, voor zichzelf)** Ik anders wel.

AGHAAT Denk u dat hij nog terugkomt?

DORA Ik moet eerlijk zeggen dat ik eh...

AGHAAT Ziet u, die indruk kreeg ik ook al, want de sigarettenwinkel is bij ons op de hoek. Hij had dus al lang terug kunnen zijn. Zo en nu zal ik u beiden niet

langer ophouden en zal in de tuin wachten tot dat aardige kind, de hulp geloof ik, terugkomt met mijn dochter.

DORA Uw dochter?

AGHAAT Ja, Karlijn. Oh, maar dat had ik u nog niet verteld natuurlijk. Ik ben de moeder van Karlijn en dat meisje is haar waarschuwen dat ik er ben. Nou, tortelduifjes, doen jullie voorzichtig met elkaar? Ik ben in de tui-huin!
(Gaat de tuin in)

DORA Mijn hemel Robert, zie je nu wel! Nu hebben de poppen aan het dansen.

ROBERT Wat een vreselijk mens zeg, waar hebben ze die gevangen?!

DORA Het lijkt me heel verstandig als je nu weggaat Robert, ik zie wel hoe ik me hieruit red. Bovendien zal ze wel niet te lang blijven en snel weer oprassen.

ROBERT **(Wijst op de koffer)** Daar zou ik maar niet al te zeer op rekenen Doortje.

DORA Mijn hemel nog an toe, ook dat nog. Nou, ga jij nu eerst maar weg, ik vind wel een oplossing.

ROBERT Kusje Door...

DORA Oh Robert, alsjeblijft, ga weg! **(Robert snel af en Ans op)**

ANS Oh mevrouw, u bent weer thuis. Hoe was de fietstocht? Heeft u overigens de moeder van Karlijn al ontmoet?

DORA Nou en of!

ANS Ze stond hier opeens voor de deur en wil een tijdje bij haar dochter logeren. Ik vraag me af of het voor Karlijn net zo'n verrassing is als voor haar moeder.

DORA Logeren? Oh nee, geen sprake van, geen haar op m'n hoofd die daar aan denkt.

ANS Het lijkt me een hele opgave om haar dàt aan het verstand te brengen mevrouw.

DORA Onder geen enkele voorwaarde mag mevrouw Stel hier blijven. Hoor je Ans, onder geen énkele voorwaarde! Je moet me helpen.

ANS Ik mevrouw? Hoe dan wel als ik vragen mag?

DORA Kan me niet schelen, als je maar zorgt dat ze zo snel mogelijk weer opkrast.

ANS Ik zou niet weten hoe.

DORA Ans ik heb je hulp echt dringend nodig. Je mag me nu niet in de steek laten.

ANS Maar mevrouw...

DORA Jij bent van ons beiden degene die het meest logisch na kan denken, dus...

ANS Dus...?

DORA Niks dus! Ze moet weg, dat is alles! **(Met nadruk)** A + B kwadraat Ans, weet je wel?!

ANS A + wie Waar heeft u het over mevrouw?

DORA Ik ga kijken hoe het met m'n man is en wanneer ik terugkom is het moederschap vertrokken! Ik reken op je.

ANS Ja mevrouw, goed mevrouw. **(Dora af)** Nou begrijp ik toch werkelijk niets meer van dat mens. Een tijd geleden deed ze al zo vreemd toen ik met Hans op de bank zat, maar nu schijnt ze helemaal overstuur te zijn. Zou ze een zonnesteek hebben?

AGHAAT **(Komt op vanuit de tuin)** Ach mijn lieve kind, daar ben je. En heb je Karlijn verteld dat ik aangekomen ben?

ANS Nou eh... eerlijk gezegd heb ik haar nog niet kunnen vinden. Ik denk dat ze weg is...

AGHAAT Weg? Waarheen dan wel?

ANS Dat weet ik ook... **(Snel)** De stad uit mevrouw. Nu herinner ik het me opeens weer. Ze zei dat ze een paar dagen de stad uit moest.

AGHAAT Ach gut, nee toch?! Wat vervelend nou toch. **(Denkt na)** Nou ja, niets aan te doen. Wijs me haar kamer dan maar, zodat ik mijn koffer kan uitpakken.

ANS Maar u kunt hier niet blijven mevrouw.